

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

Az eperjesi „Széchenyi-kör“ és a „sárosmegyei gazdasági egyesület“ közlönye.

Szerkesztői iroda:

főtcza, 203. sz. a.

Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.

Kiadóhivatal:

Az Eperjesi Népbank helyiségeiben, főtcza 2. sz.

Ide intézendők az előfizetések, hirdetések s a kiadás körüli panaszok.

Megjelen: minden szombaton.

Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:

Egy évre 5 frt — kr.
Félévre 2 „ 50 „
Negyedévre 1 „ 25 „

Hirdetéseket elfogad: Haassenstein és Vogler Budapesten és Bécsben, G. L. Daube m. Frankfurtban.

Hirdetési díj:

háromhasábos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

— Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 kr. —
Nyiltér minden sor 10 kr.

Kéziratok és levelek vissza nem adatnak. — Bérmentetlen levelek csak ismerős kezektől fogadtatnak el.

Pénzügyintézetek figyelmébe!

Régóta halljuk a panaszt, hogy népünk nélkülözi a takarékosági hajlamot.

Nézetünk szerint ezt ily határozottsággal állítani nem lehet. Nem lehet pedig azért, mivel kétségtelen, hogy a takarékoság iránti érzék a legtöbb embernek veleszületett közös tulajdonsága, mely az életben többé-kevésbé kifejlődött alakban jut kifejezésre, ép úgy mint az emberben szunnyadó egyéb hajlamok, tehetségek és képességek, melyek a közéleti viszonyok befolyása alatt állanak.

Megvan tehát a takarékosági hajlam a mi népünknel is, csak hogy hasonlít ama szikrához, melyet hamuréteg takar; közéleti viszonyaink nem igen voltak alkalmasak arra, hogy annak természetesen kifejlődését elősegítsék, annak józan ápolásával nálunk mindeddig nem igen törődtek, szóval a szunnyadó közgazdasági és társadalmi erő felélesztésével úgyszólván mit sem gondoltunk.

Költekeztünk és költekezünk ma is sokat, de nem takarítunk semmit. Ily viszonyok körülményekkel szemben sok életrevaló kormányi intézkedés és társadalmi mozgalom szükségszerűleg megbénul.

Kiáltozunk olcsó hitel után, de nem gondoljuk meg, hogy a hitelnek egyik legszilárdabb alapját a takarékoság, másrészt az annak következetes gyakorlásában nyilvánuló akaraterő képezi.

Első teendőnk tehát: felébreszteni a szunnyadó erőt s fejleszteni s ápolni a takarékosági hajlamot, mely eredetileg nálunk ép oly kevésbé hiányzik, mint nem hiányzik másutt.

Könnnyen van az megmondva, — mondhatná valaki —, de hát mit kell tulajdonképpen tennünk, hogy a felállított tételnek érvényt szerezzünk?

A felelet erre az, hogy nem kell elszalasztani egy módot sem, mely a cél elérésére kilátást nyújt, meg kell ragadni minden eszközt, bárminő csekélynek tűnjék is fel első pillanatban.

Jelen alkalommal a sok közül csak egyet kívánunk megemlíteni.

Több budapesti kereskedés kirakataiban lehet látni mostanában e feliratot: „A magyar ált. takarékpénztár betéti jegyeinek eladása.“

Mik ezek a betéti jegyek?

Levélbélyeg alaku csinos nyomtatványok, a takarékpénztár jelképével ellátva, melyek mindenike 10 kr. értékéről szól. Az ily jegyeket vásárló ingyen kap egy levelező laphoz hasonlító „Takarékkártyát“, melynek egyik oldalán a takarékjegyek intézményének szabályzata, másik oldalán pedig a jegyek felragasztására szánt 10 üres s számozott tér van vonalakkal bekerítve.

Ha valakinek a kereskedésben való vásárlás alkalmával megtakarítható egy két hatosa van, vesz rajta ugyanott egy-két takarékjegyet, azt a kártya hátára ragasztja

s midőn mind a tíz üres hely betelt, az a takarékpénztárban számára mint 1 frt betét kamatozó könyvbe iratik.

Kétségtelen, hogy ez intézmény behozatala igen szerencsés gondolat volt, mert éppen annak a néposztálynak nyújt alkalmat a takarékoság gyakorlására, mely arra leginkább rá van utalva, t. i. a szegény sorsú népnek.

Fejtessük-e ezen egyszerű intézmény hasznait? tüntessük-e fel várható eredményeiben?

Minek! A következtetéseket könnyen levonhatja mindenki.

De ne téveszszük szem elől azt sem, hogy ez intézmény idővel erkölcsi tekintetben is érvényesítene jótékony hatását.

Még csak azt kívánjuk megjegyezni, hogy a magy. ált. takarékpénztár utánzásra méltó példáját minálunk követni kellene.

Ez az, mit a jelen alkalommal a közügy érdekében tenni tudó helybeli pénzügyintézetek szíves figyelmébe ajánlunk.

Biraskodás erdei kihágási ügyekben.

Az erdőtüvénynek az erdei kihágásokról szóló intézkedései az erdei kihágási eseteknek gyakori beállása miatt legfőbb fontossággal bírnak a gazdaközönségre nézve. Amennyiben pedig az „Eperjesi Lapok“-nak egyik feladata a gazdasági érdekeknek előmozdítása, talán nem esik ezen közlönynek keretén kívül egyet-mást az erdei kihágási ügyekben a sárosmegyei közigazgatási bizottságnak erdőügyi bírósága által hozott határozatokat nyilvánosságra hozni és megvilágítani. Ajánlatos ez annál is inkább, miután ezen bíróság az erdőtüvénynek 117. és következő §§-ai értelmében erdei kihágási ügyekben végérvényesen ítélt, és így a netalán helytelenül követett praxis csak a közlésben és az ehhez fűződő eszmecsereben, szóval a nyilvánosságban található correctivumát. Ezen szempontból kiindulva közlöm a következő esetet:

„H. G.-nek erdejében M. D.-nek 150 darab juha legelészvé, H. G. az esetet az alsó-tárczai szolgabíró, mint első foku erdei kihágási bíróságnál feljelentette és kérte M. D.-t a kár, bírság és járulékok megfizetésében elmarasztalni.

„A szolgabíró 1882. évi 60. kh. szám alatt következő ítéletet hozott:

„M. D. a 1/2 alatti becslevélben kitüntetett kárértéknek lefizetése alól felmentetik, ellenben az 1879. évi 31. t. cz. 100. §-a alapján 15 frtnyi hajtópénz és 8 frtnyi becslési díj, valamint panaszló H. G. által felszámított 10 frtnyi napi és fuvardíj lefizetésére 15 nap s külömbeni végrehajtás alatt ezennel elmarasztaltatik, N. M. pástora ellenébeni viszkereseti joga épségben hagyatván.“

„Ezen ítéletet G. H. panaszló megnyugvással vette, M. D. panaszlott pedig az ellen felebbezett. Ennek folytán az ügyiratok a sárosmegyei közigazgatási bizottságnak erdőügyi felebbezési bíróságához felterjesztetvén, ez 1882. évi 687. szám alatt következő ítéletet hozott:

„Az elsőfoku ítélet feloldása mellett M. D. 100 darab juhának H. G. k—i erdejében f. évi május 12-én való legeltetése által elkövetett erdei kártétel kihágásában vétkesnek kimondatik s tartozik mint ilyen jelen ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 nap alatt H. G.-nek kártérítés fejében 30 frtot, becslési díj, napi és fuvardíj címén 18 frtot, hajtópénz címén 10 frtot külömbeni végrehajtás terhe alatt megfizetni. Köteles továbbá

pénzbüntetés címén 15 frtot a fenti határidő alatt a járásbeli szolgabírónál lefizetni, mely egyötöd-részből K. község szegény-alapját, négyötöd-részből a kir. kincstárt illetendi.

A pénzbüntetés be nem hajthatás esetén 5 napi saját élelmezés melletti elzárásra változtatik át. M. D.-nek N. M. pástora elleni viszkereseti joga fenntartatván.“

Ezen a fenebb idézett törvényszakaszok értelmében végérvényes másodfoku ítélet ellen következő aggályaim vannak:

1. A felsőbb bíróság az alsóbb bíróságnak ítéletét vizsgálat alá vevén, vagy azt találja, hogy az ügy még nincs teljesen tisztázva, mely esetben az alsóbb bíróság ítéletét feloldja és az ügyet újabb tisztázás és a kifejlendőköz képesti új megítélés végett küldi vissza, — vagy pedig az eldöntésre nézve nem osztja az alsóbb bíróságnak nézetét, és akkor megváltoztatja az alsóbb bíróságnak ítéletét. Amennyiben tehát a felebbezési bíróság a szolgabíró ítéletét feloldandónak találta, kellett az ügyiratokat a szolgabíróhoz visszaküldeni és azt újabb nyomozás foganatosítására és új ítélet hozatalára utasítani. Amennyiben pedig a felebbezési bíróság az ügyet elégedően tisztázottnak találta ugyan, de az ítéletnek érdemleges részét nem helyeselte és eltérő ítéletet hozandónak találta, a szolgabíró ítéletét megváltoztattnak, nem pedig feloldottnak kimondani kellett. Kiténik ebből, hogy a másodfoku ítéletnél a jelen szerkezet mellett a bevezetés a további szöveggel ellenkezésben áll.

2. A szolgabíró és a közigazgatási bizottsági bíróság ítéleteinek egybevetéséből kitűnik, hogy M. D. panaszlott az első foku ítéletben a kár és bírság fizetése alól felmentetett, és ebbe a panaszló belenyugodott, a másodfoku bíróság azonban M. D. panaszlottat a 30 frt kárnak H. G. javára és 15 frtnyi bírságnak közzélok javára teljesítendő fizetésében elmarasztalta. A közigazgatási bizottsági bíróság ítéletének ezen intézkedése által sértve találok az egész civilizált világ eljárás szabályaiban érvényre emelt azon jogelvet, hogy ha csak az egyik fél él felebbezéssel, az ítélet a felebbező hátrányára meg nem változtatható. Ezen úgyszólván dogmává vált jogelvet el van fogadva hazánkban polgári és bünyügyi eljárási szabályaiban is. A mennyiben tehát a szolgabíró ítélete ellen csakis panaszlott M. D. élt felebbezéssel, a közigazgatási bizottsági bíróság azonban mégis M. D. panaszlottat 30 frtnyi kár és 15 frtnyi bírság megfizetésében elmarasztalta, e tekintetben panaszlottnak hátrányára változtatta meg a szolgabíró ítéletét; ama jogelvet utközö eljárást követett. Leginkább szembeszökő ezen jogsérelem a 30 frtnyi kárra vonatkozólag. Ha ugyanis meggondoljuk, hogy H. G. panaszló belenyugodott azon szolgabírói ítéletbe, mely őt kártérítési követelésével elutasította, akkor lehetetlen megértenünk, hogyan ítéltette meg mégis a felebbezési bíróság panaszlónak a kárösszeget. A bíróságnál legalább azon — szerintem nem elégséges — indokot lehetne előhozni, hogy a bírság részben K. községet, részben a kincstárt illetvén, panaszlónak megnyugvása ezen közzélok igényének nem praedjudicálhat; de a kártérítési összeg csakis panaszlót illetvén, az ő megnyugvása az ő igényének igen is kell, hogy praedjudicáljon.

3. A másodfoku ítéletben a 15 frtnyi pénzbüntetésnek be nem hajthatása esetére 5 napi elzárás van szabva. Miután azonban az 1879. évi XL. t. cz. 12. §-a értelmében a büntettek és vétségekről rendelkező büntetőtörvénykönyv általános határozatai a kihágások eseteiben is alkalmazandók, mely későbbi törvényes intézkedés az elébb alkotott erdőtüvénynek e tekintetbeni intézkedését vagyis 77. §-át megszüntetvén, ilyen esetekben a büntettek és vétségekről rendelkező büntetőtörvénykönyv általános határozatai s különösen 53. §-a jön alkalmazásba; miután továbbá ezen 53. §. szerint a pénzbüntetésnek be nem hajthatása esetére egy frttől tíz frtig terjedhető összeg helyett egy nap csak számítható: világos, hogy panaszlott ellen a

15 frtnyi büntetésnek be nem hajthatása esetére csak 2 napi elzárás volt szabható.
Eperjesen 1882. évi augusztus hó 17. napján.
Dr. Glück Lipót, ügyvéd.

Közgazdaság.

Jelentés a budapesti gabona-tözsde-ről. Budapest, aug. 11. 1882. (Steiner József gabona és bizományi üzlettulajdonos jelentése.)

Külföldről naponta érkeznek vevők piacunkra, kik leginkább Csehország és Délnémetország részére vásárolnak jó minőségű gabonákat és kedvező árakat fizetnek. Az üzlet alaphangulata szilárd, a hét végén azonban valamivel nyugodtabb.

Buza. 20 krral emelkedett. Mai árjegyzéseink: Tiszavidéki 80—83 kilo 10.80—11.40, pestmegyei 10.60—11.20, bányási 78—81 k. 10.65—11, fehérmegyei 80—82 kr. 10.60—11.20, északmagyarországi 77—80 k. 10.20—10.80, sárga Boglár 81 k. 10.25, 82 k. 10.35 Esztergom 76 k. 10.20, Szob 78 k. 10.40, Putnok 80 k. 10.20, Gyöngyös 81 k. 10.40, Buza ószre 9.95 után zárul 9.75. Tavaszra a kötések 20 kr. magasb fizetettek.

Rozs. 20 krral emelkedett, elsőrendű 7.50 közepes 7.30, Czepléd 7.25 Monor 7.40 Monostor 7.25, Debreczen 6.75, ószre 7.25, tav. 7.50.

Árpa roppant szilárd, legmagasb áron keresett. Takarmányára 6.50—6.75, égetni való 7.50—8 f. söröződei 10 irtig fizetett Czepléd 6.50, Nagybony 7.75, Feled 9 f. Esztergom 8.50, Karezag 6.50.

Zab 30 krral olcsóbb, 6.50—7.00 ig fizetett. Ószre 6.25, tavaszra 6.40.

Tengeri. A nagy szükséglettel szemben készletek nincsenek, azért ára 50 krral emelkedett és 8.25-ig kelt. Uj-bányási November-Februárra Nagy kikiind a távolságában 4.90—95-ig kötött 50 kr. foglalóval. Kötések 1883. május-júniusra 6 frtn zárulnak.

Repeze csendes, bány. 13.60-ig Káposzta 14—20-ig fizetett.

Vadrepce kivitelre 7.50 adatott el.

Repezeolaj 37 f.

Repezeolajpogácsa téli hónapokra 6.75.

Vadrepcepogácsa 5.25 kínáltatik.

Lenmag Gyomán 13 f. kelt.

Bab törpe aug. szállításra Gyöngyösön 12.50 ígértetett.

Kendermag kivitelre keresett eddig nem történt kötés, mintak még nem érkeztek.

Közraktári illeték átmeneti forgalomban egy kocsirakomány után: a fővárosi közraktárakban 7 f. 05, az osztr. államv. közraktárakban 5 f. 25.

Pénzelőleget 4 kamatra nyújtok ügyfeleimnek beraktározott árakra és az állomásokon feladási vevényekre.

Zsákkölcsöndij hetenként, darabonként $\frac{1}{4}$ -ed krajczár.

TÁRCZA.

Messalina.

— Elbeszélés. —

Írta: R. P. O.

(Folytatás.)

— Miért tette ide ezt a revolvert? — kérde Kószirtly.

— Ah hadd azt! Ne emlékeztess e pillanatban a halálra. Ismételd inkább, hogy szeretsz, hogy nagyon szeretsz.

— Tudni akarom, hogy miért tartja itt e gyilkos eszközt! Elvira, mit jelentsen ez?

— A halált kedvesem! — szolt a csásos grófnő a revolvert kezébe fogva. — Az életben nem lehetünk mindig boldogok, mulandó minden, a szépség elvirul, a szerelem meghal, s a nap elsötétedik felettünk — vének leszünk. . . És ha én elvénuülök, nem lesz senki mellettem, ki borus gondolataimat szeretetével elűzhetné; kitaszítva a nagy világ csillogó termeiből, a világnak egy elrejtett zugában — elhagyottan, kétségbeesetten, holmi agyremektől gyötörtetve. . . Ernő! Ernő! ifju lelked oly tiszta, . . . te nem foghatod fel szavam értelmét. . . Oh! de ez egy nagy-szerű műszer, egy gyenge női kéz is megbirkozik vele, a hat közül egyik biztosan talál.

— Rémitó! — kiáltá fel Ernő szörnyűkódva és a revolvert kiragadván a piezi kézből, visszalökte az asztalra.

— Minő vigyázatlanul bánik ön velem, pedig meg van töltve, — mondá Elvira.

— Elvira, az ön bizarrsága kétségbeejtő. Minő iszonyu gondolatokat rejt agyában.

Alig fejezé be Ernő utóbbi szavait, midőn a park felől ajtón át a következő hangos beszéd riasztá fel őket szerelmi merengésükből:

— Engedjen, beszélnem kell úrnőjével!

— Ismétlem, úrnőm beteg, nem bocsáthatok be hozzá senkit.

— Ne állja el utamat!

Különfelek.

Az új leánynevelő-intézet épületét, az abban lévő helyiségeket s azok berendezését mult vasárnap és kedden a kíváncsiak egész serege nézte meg. Az épület belseje megnyerte mindazok tetszését, akik megtekintették.

Gyaszjelentés. A helybeli r. k. főlemlit tanítók testülete kartársi részvétellel jelenti Blahács János volt tanítónak hosszas és buzgó működése után, élte 75-ik s nyugalmaztatása második évében végelegyengülés folytán f. hó 17-én bekövetkezett elhunytát. Béke hamvaira!

Jubileum. Nagyt. Klein Ernő úr bártfái ev. lelkész f. é. augusztus hó 27-én félszázados jubileumát ünnepelel. Klein Ernő úr 50 évvel ezelőtt az eperjesi ev. magy. egyház által segéd-lelkésznek átvett meg, majd néhány év múlva szülővárosában, Felkán, atyja helyét foglalta el. Bártfán 20 év óta működik és 50 éves jubileumának megünneplése után — mint halljuk — hivataláról le fog köszönni s Kun-Agostára, leányához költözik át.

Hymen. Banesó Antal úr, collegiumunk fiatal, derék igazgatója, f. hó 17-én vezette oltárhoz Haitsch Vilma kisasszonyt, Haitsch Lajos tanár úrnak bájós és szelleműs leányát. Gratulálunk!

A bártfái fürdőben f. hó 15-én a fészelytelen jövedy egy kis táncmulatságot hozott létre, mely — mint nekünk egy közreműködött szemtanú írja — igen kedélyessé alakult. Tanúsítja ezt azon körülmény, hogy a francziát mintegy 14 pár táncoltatott s hogy a mulatságnak csak a gyertyák elhamvadása vetett véget. Az animó éjféli körülményre fokozódott, hogy a cornevillei harangok dallamára még az öregebb urak is talpra álltak s áldoztak a tánc istennőjének. Valóban igen sikerült mulatság volt! Azt halljuk, hogy vasárnap Istvánnapon bált rendeznek a bártfái fürdőben, s arra is folynak már a készülődések.

A kassai püspök úr ő ex. meleg hangon írt köszönő levelet intézett a város közönségéhez azon támogatásért, melyben ez művét részesítette. — Ennek felemlítése alkalmából indítva érezzük magunkat e helyen is hangsúlyozni, hogy vizont a püspök úr teljes mértékben érdemesítette magát városunk halás elismerésére. Ő városunkat egy nagyszabású intézettel ajándékozta meg, melynek nagyszerűsége csak most tűnik fel előttünk egészen, eltekintve attól, hogy az intézet létesítésénél csupa helybeli munkás volt elfoglalva. Ilyen áldozat megérdemli, hogy a város a maga halálját méltó alakban kifejezésre juttassa s hiszszük, hogy ezt a város közönsége meg is fogja tenni.

A tűzoltó-egyesület, vagyis a magyar tűzoltók kiállításal egybekötött, Zalaegerszegen ép most folyó hatodik országos közgyűlése iránt az egész környéken nagy érdeklődés mutatkozik. Számos vendégek érkeznek az ország minden részéből, a vendéglők és szállodák zsufolásig megteltek és alig van ház, melynek vendége ne volna. Hatvanhárom magyar tűzoltó egyesület van képviselve,

Elvira böszülten ugrott fel e szavakra és ingerülten kiáltá?!

— Ki merészel háborgatni?!

Kószirtly megsemmisülten ejté ki ez egy szót: — Anyám!

— Az ön anyja? Oh! rejtődzék el, — szolt

Elvira ijedten és Ernőt csakhamar a mellékerembe tolvá, ezután fejeéről és kebléről a virágokat letepte és egy kendővel befedte mezitelen karjait és keblét.

Kószirtyné halványan nézett ki, a hat beti aggodalom és szenvedés igen megviselte őt, haja igen megöszült azóta. Ő valódi jó anyja volt, s fia elhagyta őt; pedig az igazi jó anyja a legfőbb kieme földön.

Kószirtyné egy megvető tekintettel lépett be a fényűzés termébe.

— Oh igen! — kezdé — így laknak az asszonyok, kik nagy téltenségekben gyönyör után kapdosnak. A divat és pompa nem elégíti ki őket, hanem még elesébitják a szerencsétlen anyja fiát is.

— Jöjjön szegény nő, — szolt Elvira megindult hangon — az ön hangja kétségbeesett, arca dult — mondja, mi űzi önt hozzám? Én mindenkor kész vagyok a szenvedőn segíteni.

A grófnő szívélyesen kínálta meg a szenvedő anyát egy támlánnyal, Kószirtyné visszautasítá és büszke magatartással kérde:

— Kornay grófnő?

— Igen. És ön?

— Én Kószirtyné vagyok, Ernő anyja, ki eljött öntől fiát követelni — és keserű fájdalommal mondá: Ön az a nő, ki nekem annyi gyötrelmet okoz, ki elcsabitotta fiamat.

— Én nem értem önt, — kiáltá fel a grófnő. — Adjon felvilágosítást arról, hogy mi jogosítja fel e bántalmakra. Asszonyom, ön szidalmaz!

— Adja vissza fiamat, ő az én egyetlen reményem, életem egyedüli űdve. Oh küldje őt vissza hozzám, könyörüljön meg egy szerencsétlen anyja könyein; én nem fogom önt káromolni.

— Ön merész vádakkal illet, sértő szavaival kifakad ellenem saját lakomban, — de az ön fájdalom nagy, szegény asszony — és én nem neheztelek övre. Ön beteg, űljön le kérem. — Oh! én értem, igen is jól értem az ön keservét, hisz

többek között ott vannak a budapesti, flumei, szegedi, aradi, székesfejérvári, debreczeni, győri, pápai, pozsonyi, soproni, löcesei, kalocsai és iglói tüzelő-egyesület képviselői.

Mány zsidó van a világon? Legtöbb van Oroszországban 3.500.000. Utána jó Ausztria-Magyarország 2.235.785 zsidóval. Németországban van 520.575, Nagy-Britanniában 70.000 Olaszországban 36.000, Franciaországban 50.000, Hollandiában 81.000, Belgiumban 3000, Portugáliában 10.000, Dániában 4000, Svédországban 200, Svájcban 7380, Görögországban 3000, Szerbiában 4500, Törökországban 100.000.

Gyufa. Egy angol, akinek bizonyára nem volt jobb dolga, kiszámította, hogy Európában évenként 1.618.300 mázsa fát dolgoztak fel gyufának. A legtöbb gyufát Németországban használják; itt körülbelül 15 darab esik naponta egy emberre, Belgiumban körülbelül 9, Angolországban 8 és Franciaországban 6. Átlag számítás szerint Európában naponként hat vagy hét gyufa esik egy emberre.

Ezüstpénz közé temetve. A tegnapielőtti ezüst leszámítolásnál a bécsi államadósság pénztárában Réthei Fagyas udvari tanácsos, a pénztár igazgatója, majdnem áldozatul esett hivatásának. Amint a pénztárban felhalmozott milliókat számolja, egy mintegy 300.000 forintból álló rosszul felhalmozott ezüsthalm az épen lehajló igazgatóra borult és a jelenlévő hivatalnokok és szolgák rémületére csaknem egészen eltemette. Rögön hozzárohanak s teljes erővel iparkodtak kivonszolni az ezüstmeg alól, ami nagynehezen sikerült is. Az igazgató szerencsére csupán könnyebb ütődéseket szenvedett, melyek komolyabb következményeket nem vonnak maguk után.

Lehr- u. Erziehungsangelegenheit.

Nachdem die im September d. J. zu eröffnende, von Seiner Excellenz dem Kaschauer Bischof errichtete Mädchenschule, in den Nachmittagsstunden des 13. und 15. diejes dem Publikum zur Besichtigung offen stand, so ist es auch am Plage die Statuten diejes Institutes, wie sie seiner Zeit im ungarischen Theile unjeres Blattes veröffentlicht wurden, auch den deutschen Lesern mitzutheilen.

Dieses Institut, das den Namen „Stefania“ führt, enthält außer den 8 höheren Mädchenclaffen eine „Kleinkinderbewahranstalt, wo Kinder der im Taglohn arbeitenden Mütter Tags hindurch geschüft und gepflegt werden — dann eine „Wiegengabtheilung“ — (Crèche.)

Ganz separat wird das Pensionat organisiert sein, in welchem die Mädchen unter besonderer Obhut zu nüglichen Haus- und Familienmitgliedern christlich erzogen werden.

Von der 4-ten bis zur 8-ten Classe genießen die Pensionärinnen mit allen übrigen Schülerinnen in den vom Gesetze vorgeschriebenen Lehrgegenständen

neki is van gyermekem, kit szeretek, nagyon szeretek.

— Ön is anya? — kérde nagy csodálkozásal Kószirtyné.

— Igen, egy kedves kis leánynak vagyok anyja.

— Akkor csakugyan meg fog érteni. Egy anya nem lehet elvetemült nő. — Látna, fiam, az én egyetlen gyermekem, hat hete multott már, hogy elhagyott; azt mondá, hogy a vidékre megy egy barátját meglátogatni. Ő elámitott. Hat hét óta semmi életjelt sem ad magáról. — Oh én nem tudom él-e? szeret-e? vagy megfélekedezett rólam egészen?

E szavaknál hangos zokogásban tört ki a szenvedő anya. Oly megindító volt e jelenet, hogy még Elvira sem merte e szent anyát csak egy szóval is megzavarni, sőt arca egész félelmes színt öltött, sulyosan érezte bűnének terhét.

Néhány pillanat után, midőn Kószirtyné kissé magához tért, így folytató:

— Képzelve asszonyom, iszonyu fájdalommal egyszerre e rettenetes hírt hallom, hogy fiamat egy kaczer nő csabitotta el. Igen asszonyom, azt mondották, hogy fiam itt van önnél, hogy ön egy elvetemült nő, ki kedveseket tart, s több ifjut tett szerencsétlenné szenvedélyes szerelmével. — Boecsásson meg, én nem hiszem el; hisz ön anya!

— Borzasztó rágalmak! — kiáltá fel Elvira kikelten. — Házam tárva áll ön előtt, keresse fiát. Menjen, s ha őt itt találja, szegyenülve fogok ön előtt állani.

Elvira nagyszerű ügyességgel folytató szerepét és csakugyan elhitette a szegény nővel, hogy fiát nem ismeri, s vigasztaló szavaival megnyugtató felháborodott lelkét, végül pedig megigéré, hogy hírt szerzend neki Ernőről.

— Én áldani fogom önt, ha hírt szerez nekem fiamról, ha írt önt ön vérző sebeimre, — mondá Kószirtyné kiengesztelten. — Igen asszonyom, tudassa fiammal, hogy anyja szenved, az éjt és napot sirással tölti. Ő pedig váltig mondá: soha sem hagy el; hisz teljes életemet neki szenteltem. És Iza, az anygali leányka, fájdalommal megbetegedett, lázas állapotában folyton az ő nevet kiáltja. De ő vissza fog térni, ha anyjáról,

gemeinfamen gefondert und im Se endigt im Laufe des Betragen und ständigt.

Obligate Schreibern, Re fische Sprache Geografie, so wie auch a und Weisnäh gärtnerci.

Nicht ob Sprache, Klau Gymnasit. Die Lehrsprach verjationsprac Die Hof zum Frühstücl 2 Gängen, zum bezüglich wird.

Auf Augenon junde Mädchen schritten haben, gut beendigten Falle wird ein aufzunehmende und Zmpfung Die Zahl Schu l Für den ständen (auch (Kost, Wäfdie, chen, die auch ben zahlen auf für nicht me Klavier 3 Stu 6 Stunden wo und Zeichenkt Alle die hinein bezahlt.

Reben jährlich 5 fl., längerem Kran materialien l beitsgegenständ

Alle für bei vor Beendigung lassen. Wenn fteher des Inf für nothwendig leisteten Tagen cher immer Ur Mädchen ans keine Zurückgab Den Jög tagen von 11-

ha Izajáról to világ vakító f fog józanodu volna elég hidd meg au vénye élé vor megforduljak erény és bec — Oh! legye kozni fogok az emberekne pyörüljő me szenvedő ifju szív mennyi hogy szidalm hisz ön jóllel megértett en

Den Jög tagen von 11-

ha Izajáról to világ vakító f fog józanodu volna elég hidd meg au vénye élé vor megforduljak erény és bec — Oh! legye kozni fogok az emberekne pyörüljő me szenvedő ifju szív mennyi hogy szidalm hisz ön jóllel megértett en

Den Jög tagen von 11-

ha Izajáról to világ vakító f fog józanodu volna elég hidd meg au vénye élé vor megforduljak erény és bec — Oh! legye kozni fogok az emberekne pyörüljő me szenvedő ifju szív mennyi hogy szidalm hisz ön jóllel megértett en

Den Jög tagen von 11-

ha Izajáról to világ vakító f fog józanodu volna elég hidd meg au vénye élé vor megforduljak erény és bec — Oh! legye kozni fogok az emberekne pyörüljő me szenvedő ifju szív mennyi hogy szidalm hisz ön jóllel megértett en

Den Jög tagen von 11-

ha Izajáról to világ vakító f fog józanodu volna elég hidd meg au vénye élé vor megforduljak erény és bec — Oh! legye kozni fogok az emberekne pyörüljő me szenvedő ifju szív mennyi hogy szidalm hisz ön jóllel megértett en

Den Jög tagen von 11-

ha Izajáról to világ vakító f fog józanodu volna elég hidd meg au vénye élé vor megforduljak erény és bec — Oh! legye kozni fogok az emberekne pyörüljő me szenvedő ifju szív mennyi hogy szidalm hisz ön jóllel megértett en

Den Jög tagen von 11-

ha Izajáról to világ vakító f fog józanodu volna elég hidd meg au vénye élé vor megforduljak erény és bec — Oh! legye kozni fogok az emberekne pyörüljő me szenvedő ifju szív mennyi hogy szidalm hisz ön jóllel megértett en

Den Jög tagen von 11-

ha Izajáról to világ vakító f fog józanodu volna elég hidd meg au vénye élé vor megforduljak erény és bec — Oh! legye kozni fogok az emberekne pyörüljő me szenvedő ifju szív mennyi hogy szidalm hisz ön jóllel megértett en

Den Jög tagen von 11-

ha Izajáról to világ vakító f fog józanodu volna elég hidd meg au vénye élé vor megforduljak erény és bec — Oh! legye kozni fogok az emberekne pyörüljő me szenvedő ifju szív mennyi hogy szidalm hisz ön jóllel megértett en

Den Jög tagen von 11-

ha Izajáról to világ vakító f fog józanodu volna elég hidd meg au vénye élé vor megforduljak erény és bec — Oh! legye kozni fogok az emberekne pyörüljő me szenvedő ifju szív mennyi hogy szidalm hisz ön jóllel megértett en

Den Jög tagen von 11-

ha Izajáról to világ vakító f fog józanodu volna elég hidd meg au vénye élé vor megforduljak erény és bec — Oh! legye kozni fogok az emberekne pyörüljő me szenvedő ifju szív mennyi hogy szidalm hisz ön jóllel megértett en

Den Jög tagen von 11-

ha Izajáról to világ vakító f fog józanodu volna elég hidd meg au vénye élé vor megforduljak erény és bec — Oh! legye kozni fogok az emberekne pyörüljő me szenvedő ifju szív mennyi hogy szidalm hisz ön jóllel megértett en

Den Jög tagen von 11-

gemeinsamen Unterricht; leben jedoch von ihnen abgefordert und werden außerdem besonders unterrichtet. Im September fängt das Schuljahr an, und endigt im Juni mit einer öffentlichen Prüfung. Im Laufe des Jahres aber werden die Eltern 4mal vom Betragen und den Fortschritten ihrer Kinder verständigt.

Obligate Gegenstände sind: Religionslehre, Lesen, Schreiben, Rechnen, ungarische, deutsche und französische Sprache (Grammatik, Stylistik und Literatur), Geographie, Geschichte, Naturgeschichte und Physik, so wie auch alle nützlichen Handarbeiten (Kleider- und Weichnäherie) Haushalt, Kochkunst und Hausgärtnerei.

Nicht obligate Gegenstände sind: die englische Sprache, Klavier, Gesang, Zeichenkunst, Tanz und Gymnastik.

Die Lehrsprachen sind ungarisch und deutsch. Conversationsprachen, ungarisch, deutsch und französisch.

Die Kost der Pensionärinnen besteht, aus Kaffee zum Frühstück; zu Mittag aus 4, zur Nacht aus 2 Gängen, zur Pause aus Brod und Obst. Diesbezüglich wird die größte Sorgfalt angewendet werden.

Aufnahmebedingungen.

Aufgenommen werden nur körperlich ganz gesunde Mädchen, welche das 10-te Lebensjahr überschritten haben, und die dritte Classe der Volksschule gut beendigten. Nur in ganz außergewöhnlichem Falle wird ein jüngeres Kind aufgenommen. Das aufzunehmende Mädchen muß mit einem Geburts- und Impfungsschein versehen sein.

Die Zahlungsbedingungen für ein Schuljahr oder 10 Monate:

Für den Unterricht in allen obligaten Gegenständen (auch französisch) für die ganze Verpflegung (Kost, Wäsche, Bad) werden 240 fl. gezahlt. Mädchen, die auch während der Ferien im Institute bleiben zahlen außerdem noch 48 fl.

Für nichtobligate Gegenstände wird entrichtet: für englisch monatlich 2 fl. fürs ganze Jahr 20 fl. Klavier 3 Stunden wöchentlich, monatlich 6 fl., für 6 Stunden wöchentlich, jeden Monat 10 fl. Gesang und Zeichenkunst und Gymnastik je per Monat 1 fl. Alle diese Taxen müssen halbjährig im Vorhinein bezahlt werden.

Nebenausgaben: für den Hausarzt jährlich 5 fl., welche Taxe auch bei schweren und längeren Krankheiten nicht vergrößert wird. Schreibmaterialien 1 fl. Schulbücher 10 fl., für Handarbeitsgegenstände von 5—15 fl.

Allgemeines Reglement.

Nur bei besonderen Anlässen darf die Schülerin vor Beendigung des Schuljahres das Institute verlassen. Wenn im Laufe des Schuljahres die Vorsteher des Institutes die Entfernung einer Schülerin für notwendig erachten, werden ihr die vorausgeleisteten Taxen zurückerstattet; wenn aber aus welcher immer Ursache die Eltern oder Vormünder das Mädchen aus dem Institute nehmen, dann findet keine Zurückzahlung statt.

Den Böglingen ist nur an Sonn- und Feiertagen von 11—12 Uhr Vormittags und von 4—5

Uhr Nachmittags der Empfang der Eltern oder mit deren Einwilligung, auch der Empfang anderer Personen, in dem Sprechzimmer vergönnt. Die Pensionärinnen aber werden monatlich nur einmal u. z. von 11 Uhr Vormittags bis 6 Uhr Abends am 1-ten Sonntage des Monats zu ihren in der Stadt wohnenden Eltern oder Verwandten aus dem Institute gelassen. Im Falle schwerer Krankheiten werden die Eltern sogleich benachrichtigt, und während deren Verlauf erhalten sie zeitweise Kunde.

Durch das Einschreiben und die Uebergabe der Böglinge erklären sich die Eltern oder Vormünder mit den Statuten einverstanden.

Beim Eintritte hat jede Pensionärin versehen zu sein, mit: a) 6—12 Hemden, b) 6—12 Unterrocken, c) 12 Sacktüchern, d) 6 Nachthäubchen, e) 6 Schlafkleidchen, f) 6 Krügen, g) 12 Höschen, h) 2 schwarze und 2 weiße Tüchel, i) 12 Paar Strümpfe, j) 6 Halstüchel, k) Chemisjetten, l) 6 Handtücher, m) 6 Servietten, n) 2 Tischtücher. Eine Wolldecke, ein Paplan, 2 Pöster ein leichtes Oberbett, eine weiße Bettdecke und so viele Bettwäsche, wie viel zum zweimaligem Ueberziehen nöthig ist.

Alle Wäsche muß mit der vom Vorstande bestimmte Nummer und mit den Anfangsbuchstaben der beiden Namen gemerkt sein. Außerdem muß jede Schülerin versehen sein mit einem weißen Kleide, einem Mantel, mit einem großen Tuche, Sonnenschirm, Handschuhen, mit Tafel- und Toilettegegenständen. Für Wäsch-, Kamm- und Glasrequisiten wird ein für allemal 3 fl. gezahlt.

Die Anmeldung und Einschreibung geschieht bei Seiner Hochwürden dem Herrn Abt in Eperies.

Nach dem ausdrücklichen Willen Seiner Excellenz des Kaschauer Bischofs werden Kinder beiderlei Geschlechtes ohne Religionsunterschied in die Kleinkinderbewahranstalt aufgenommen und zwar zahlen diejenigen, die zu Mittags und nach der Schulzeit Nachmittags abgeholt werden 4 fl. Diejenigen aber, die des Morgens ein Stück Brod mitbringen, zum Mittag vom Institute Suppe und eine kompakte Speise, zur Pause Brod erhalten und erst nach Beendigung der Tagelohnarbeit von den Eltern abgeholt werden, zahlen 1 fl. ö. W. pr. Jahr und 10 kr. wöchentlich für Kost.

Zu der Wiegenabtheilung werden nur jene Säuglinge aufgenommen, die verlassen von Allen, bei Niemand Aufnahme finden. Die Verpflegungskosten werden entsprechend der Gebührenbestimmung des Waisenamtes zu bezahlen sein.

Am 3-ten September erscheint Seine Excellenz der Herr Bischof zur Uebergabe des Institutes in Eperies, bei welcher Gelegenheit ihm zu Ehren ein Banfett und ein Fackelzug veranstaltet wird, an welchem sich gewiß die ganze Einwohnerschaft unserer Stadt dankerfüllt für die vom höchsten Gutmuth gegründete und unserer Stadt ebenso zur Zierde wie zum Nutzen gereichende Institution auf das Allerzuerstbetheiligten wird.

Ämtlich protocollirte Fruchtpreise

vom 14. Aug.

nach Meterzentnern (mètermázsanként).

	I.		II.			I.		II.	
	fl.	kr.	fl.	kr.		fl.	kr.	fl.	kr.
Weizen	10	—	9	50	Erbsen	—	—	—	—
Halbfrucht	—	—	—	—	Speck	90	—	84	—
Roggen	6	50	6	—	Schweinefett	88	—	84	—
Gerste	6	40	6	—	Heu	2	40	1	80
Hafer	6	—	5	50	Stroh	—	90	—	80
Hirse	12	—	11	—	Rindfleisch pr. K.	—	48	—	44
Kukurutz	8	—	7	50	Spiritus pr. Liter	—	—	—	—
Erdäpfel	1	60	1	40	30grädiger	—	25	—	—
Linsen	13	—	12	—	Butter ein Kilo	—	90	—	—
Fisolen	7	—	6	50	Eier pr. Paar	—	4	—	—

Tagesneuigkeiten.

Hochzeitsleute im Wasser. Leghin fuhr eine Hochzeitsgesellschaft auf einem großen Bauernwagen von Enyicze nach Somos. Beim Wasser angelangt, welches zu passiren war, machte der Kutsher aus Muthwillen eine rasche Wendung, in Folge deren der P. T. Inhalt des Wagens ins Wasser stürzte. Dasselbe war zwar nicht tief, der Schlamm aber eben groß genug, um die neuen Hochzeitskleider in einen beim Ausbruch ungeahnten Zustand zu versetzen. Außerdem hatte sich Johann Pavlik beide Hüfte verrenkt, Maria Pavlik hingegen Kopf und Hand beschädigt. Der Himmel war zwar völlig wolkenlos, trotzdem regnete es — Prügel. Die letzteren wurden selbstverständlich dem muthwilligen Koffenlenker zu Theil!

Das Lebewohl des Pferdes. Der Landmann R. kaufte sich legthin in Barannó ein Pferd, welches ihm schon unterwegs viel Freude machte. In Hausfalu kehrte er in eine Schenke ein, trank mehr als unbedingt nöthig, bestieg hierauf sein Roß und ritt in vollen Galopp durch den Wald; dort warf ihn das Pferd in einen Graben, allwo er bis zum anderen Tag den Schlaf der Gerechten genoß. Als er erwachte, fand er natürlich kein Roß mehr, daselbe hatte ihm zum Andenken einen tüchtigen Stoß in einen nicht näher zu bezeichnenden Körpertheil versetzt, machte sich davon und konnte noch bis heute nicht aufgefunden werden.

Neunzehn fl. ö. W. wurden dem Sebeser Einwohner M. Amrich anlässlich des legthin abgehaltenen Wochenmarktes gestohlen. Der Dieb ist eruiert — könnte man sagen, wenn man ihm auf die Spur gekommen wäre, was indessen nicht der Fall ist.

Der Blitz. Ein Blitzstrahl fuhr Donnerstag Nachts nächst Klein-Sáros in einen hochaufgeschichteten Haufen Heu. Das Heu wurde in wenigen Augenblicken ein Raub der Flammen.

Beim Weine. Johann B. aus Karácsonymező und Mathis H. aus Kurima hegten für den Wein seit jeher mehr Sympathie als für einander. Das tüchtige Schicksal führte sie legthin in eine Schenke zusammen. Eine Weile tranken sie friedlich neben einander, doch geriethen sie — wie es schon

ha Izájáról fog hallani. Neki jó szive van; a nagy világ vakító fénye elesábitotta őt, de ő ismét ki fog jözanodni. Ó mondá: „Ha isfu lekem nem volna elég erős a esábitás árjának gátot vetni, hidd meg anyám, sőt ha a bűn már tátongó örvénye elé vonszolt, egy szavadal elég arra, hogy megforduljak; egy szavadal vissza utalsz az erény és becsület utjára és én nem veszhetek el.“ — Oh! legyen segélyemre asszonyom, én imádkozni fogok az ön boldogságáért és megmondom az embereknek, hogy gaz rágalomuk valótlan. Könyörüljön meg, egy kétségbeesett anyán és egy szenvedő isfu leányon, aki szeret, a tiszta nemes szív mennyei rajongásával. Es bocssáson meg, hogy szidalmaztam, kétségbeesésemben történt, — hisz ön jólelkű nő, ön anya, van kis leánya és megértett engem.

(Folyt. köv.)

A hetek klubbja.

— Humoreszk. —

Irtá: **Füller Győző.**

I.

„Valahol a Csereháton Volt egy kedves Pál barátom!“

ennek a szeretett Pali pajtásomnak meg volt egy szeretett kis felesége, kiről én azonban csak mint keresztény ember mondhattam el, hogy szintén szeretem, — lévén a keresztény vallásnak egy dogmája, mely imigyen hangzik: szeresd felebarátodat!“

Szerettem volna biz' én a kis Klárát nemcsak mint felebarátomat, hanem mint feleségemet is, — mindannak daczára, hogy e szót „feleség“ valami köfiez filosofusoda magyarázta, hogy az nem egyéb mint feleség, azaz olyan menyország, melyre egyáltalában nincs szükségünk; — meg hogy az olyan birtok, melynek a feleség arra, hogy az ember annak birtoklását megunja.

Mint hogy azonban én magam is filosofus vagyok, a fentebbi logikus következtetést abszoluta nem acceptálom, — sőt mi több, ép' ellenkező irányban böleselkedem.

En ugyanis ezen kérdést teszem föl: „mi az élet?“

„Egy terhes vándorpálya!“

„Ha az élet egy terhes vándorpálya, — úgy én vándor vagyok!“

De hisz én egyedül baktatok e rózsás világnak tövises utjain?“

Persze, hogy egyedül!

Hát aztán nem volna jobb, ha ketten vándorolnánk?“

De bizony csak jobb volna!“

Hm! . . . hm hm! . . .

Ezért szerettem volna én a szeretett Pali pajtás szeretett kis feleségét nemcsak mint felebarátot, hanem mint feleséget is!

Legalább ketten vándoroltunk volna!“

Igaz, hogy ez utóbb mondott szavaimat nem merném meg egyszer állítani, . . . mert az is lehetséges, hogy Isten jóvoltából az én vándoresapatom is annyira felszaporodnék, miszerint láttára hazánk koszorús költője, Petőfy újra elkiálthatná magát, hogy

„Szent Kleofás! . . . milyen karaván ez!?“

Lám ez oknál fogva meg éppen nem óhajtánám, hogy a kis Klára vándortársam legyen, mert hát ekkor ismét az a furcsa thezisz jut eszembe, hogy annak a karavánnak mindennap be kell tönni a száját, mivel mindig olyasformákat kiabál, hogy „kenyeret!“ . . . Én miattam pedig ugyancsak kiabálhatna, . . . akár magam is versenyt tujnék vele, lévén olyan ágrólszakadt legény, hogy a saját számát sem tudom betönni! . . .

... Sivos Palkó, az én csereháti barátom, valaha szintén olyan ágrólszakadt legény volt, mint jó magam; hanem időközben valami amerikai nagybácsija az óperencián túl megunván már életét, csak úgy bolondjában megtalált valahogy halni s vagy ötvenezer dollárt nagy bölesen a Palkó pajtás zsebébe testált.

Meg is ültük a torát tisztességes módon nem egyszer, — becsületére legyen mondva Palkónak! . . . S ha az öreg bácsi úgy esetleg arról a tájékról, a hol az örök világosság fényeskedik, letekintett erre a vidékre, a hol az örök sötétség homályoskodik; . . . s ebben az örök sötétségben

nem restelt bennünket valamely csapszékben fölkeresni, . . . lehetetlen, hogy örömkönyeket ne hullatgatott volna, — látrán a tisztességes kompániát szeretett Palkójával élünkön, — a fölötti örömeben hogy ime! . . . mennyi embert tettem én boldoggá! (nemelykor talán buldoggá is?)

Palkó azonban nem volt állhatatos és kitartó a jóban; . . . nemsokára megunta ezt az életmódot s az Urnak egy bizonyos napján kijelentette, hogy elég volt már ennyi a „tor“-okból! . . . mert hiszen ennyi tort ültünk meg, a mennyi egy nevezetes ember halálának tiszteletére is elégleges! . . . már pedig az ő nagybácsija semmiféle nevezetes ember nem volt, hanem csak egyszerű schusztermajszer, s így mindenesetre elég lesz már a tisztelet s hála nyilvánításból.

Mi ugyan fejtegettük Pali előtt, hogy még egynehány fő-tor mindenesetre rendén volna, de Pali erélyesen ellenszegült ez újításnak s kijelenté, hogy ő lelkiismeretével számot vetvén, az azt sügta, miszerint ő a tisztelet s halát teljesen leróttá nagybátyja irányában.

Nolens, volens, — ő volt a pénzés, — bele nyugodtunk ezen határozatba; . . . a sorsnak e kegyetlen csapását keresztényekhez illő türelemmel viseltük!

A torozás megszűnt s Palkó pajtásunk element karavánt vezetni, — azaz hogy megnősült s letelepedett vala az ígért földjén — voltaképen Csereháton!

A feleségéről egyebet nem tudok, csak hogy Klárának hívják, s hogy igen szép! . . . Legalább a fotografia, — melyet Palkó a menyegző után hűségesen megküldött, — olyan szépek mutatja, hogy — Jupiterre mondom! — szent Klára sem lehetett szebb! . . .

S a Palkó Klárikája nékem borzasztóan megtetszett . . . elannyira, hogy magamnak is kedvem szotytyant karavánvezetőnek beállani azon egy kikötés mellett, hogy a tografiai Klára legyen a társnóm!

Ez az én egyedüli óhajom! . . .

Oh! bácsak nékem is volna egy amerikai suszter-nagybácsim! . . . de nem . . . nem bánám akár csizmadia is, — de ötvenezer dolláros!!! . . .

(Folyt. köv.)

der Brauch erheischt — alsbald in Streit. Es währte nicht lange und des tapfern Mathis Messer bligte durch die Luft. Im nächsten Augenblicke war sein Partner um eine Erfahrung und eine tiefe Armwunde reicher.

In Sebes-Hellemes ist von einer Viehseuche keine Spur. Das ganze war blinder Alarm und befindet sich das Hornvieh ganz wohl.

Das hiesige Reserve-Regiment ist dieser Tage in das Kaschauer Lager abmarschirt.

Aus Anlaß des Geburtsfestes Sr. Majestät fand am 18. d. M. in der Pfarrkirche — wie alljährlich — ein solener Gottesdienst statt, welchem außer den Zivil- und Militärbehörden ein zahlreiches Publikum beiwohnte. Die öffentlichen Gebäude waren mit Fahnen festlich geschmückt.

Die Eröffnung der Flügelbahn, welche die Nagy-Saroscher Mühle mit der Station verbindet, wurde Mittwoch in festlicher Weise gefeiert. Die Eröffnung gestaltete sich zugleich zu einer Ovation für den Mühlen-director Herrn v. Bielek, dem die Mühle ihren Aufschwung in erster Reihe zu verdanken hat.

Neue Guldennoten. Am 1. October sollen

neue Werthzeichen zu einem Gulden ausgegeben werden. Dieselben sind etwas kleiner als die bisherigen Noten zu einem Gulden, haben ebenfalls eine erhöhte Form und zeigen anstatt des grünen einen blauen Ueberdruck.

Felelős szerkesztő: **Kyss Géza.**

Kiadótulajdonos: a tulajdonosok nevében: **Haitsch Lajos.**

2351. tk. szám. 1882.

3—3.

HIRDETMEY.

Az eperjesi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint Bergmann Keresztély és Vilma házastársak lérmére folyamatra tett önkéntes árverési ügyben:

1. Elárvereztetik az eperjesi 924. sz. tjkbeni 97. hr. és 311. ösz. sz. ház 12000 frt kikiáltási ár mellett, az 1238 hr. sz. szántóföld 225 frtnyi kikiáltási árban, azután az eperjesi 1144. sz. tjkbeni 99. ösz. és 868—869. hr. számú ház és kert 2600 frtnyi árban, a 2879. hr. sz. szántóföld 675 frt kikiáltási árban és a 2988, 2989, 2990, 2992 és 2994. hr. sz. rét és szántóföld 450 frtnyi kikiáltási ár mellett.

2. Kikiáltási ár a fent kitett összegek.

3. Az árverés a kebelbeli telekkönyvi hivatalban 1882. évi augusztus hó 22-ikének délelőtti 9 órájkor megtartatik.

4. Venni szándékozók kötelesek készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban bánatpénzül letenni a kikiáltási ár 10%-ját.

5. A vételár az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 15 nappal a leütés napjától számítva 6% kamatokkal az eperjesi kir. adóhivatal mint letéti pénztárba befizetendő, bánatpénz az utolsó részletbe beszamittatván.

6. A feltételek alólírott hatóságnál betekintheők.

7. Az árverés joghatálya az eladást kivált tulajdonosok beleegyezésétől tételtetetik fel, a bele nem egyezés azonban az árveréstől számítandó 15 nap alatt írásban nyilvánítandó.

Kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság Eperjesen, 1882. évi július hó 6-án.

Gryneusz s. k.
h. jegyző.

Kovaliczky s. k.
h. elnök.

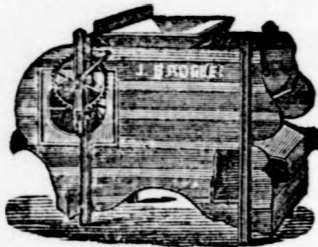
Nem hivatalos hirdetések.

BROGLE JÓZSEF

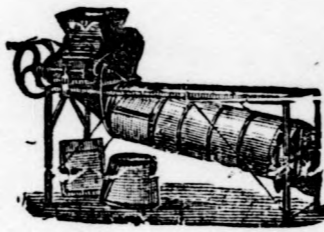
gép és rostalemez gyára BUDAPESTEN.

GYÁR: vácz-ut az osztr. államvaspálya közelében. RAKTÁR: vácz-útkörut 68. sz.

Ajánlja minden gazdasági kiállításon kitüntetett, javított gyártmányait mint:

Trieuröket, változó rostával
Tisztító gépeket, szelelővel
Különlegességek malmok számára;
28.466. szám alatt szabadalmazott
hármás ekéket,

cséplőgép-rostákat, lyukasztott és hasított lemezeket vas, acél és horganyból, valamint mindennemű gazdasági gépek és szerszámokat. — Árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve. 12—15

Geheime Krankheiten

heile ich auf Grund neuester wissenschaftlicher Forschung, selbst die verzweifeltsten Fälle, ohne Berufsstörung. Ebenso die böartigen Folgen geheimer Jugendsünden (Onanie), Nervenzerüttung und Impotenz. Grösste Discretion. Bitte um ausführlichen Krankenbericht.

Dr. Bella, 4-12

Mitglied gelehrt. Gesellschaften u. s. w.
Paris, 6 Place de la Nation 6.

Beachtenswerth.

EPILEPSIE

Krampf- & Nervenleidende,

finden sichere Hilfe durch meine Methode. Honorar erst nach sichtbaren Erfolgen. Briefliche Behandlung. Hunderte geheilt.

Prof. Ch. Albert, 4-12
Paris, 20 Avenue de Wagram.

Kerestetik egy szolid, intelligens fiatal ember, ki magát varrógép utazónak kiképeztetni hajlandó — fizetés és magas jutalék mellett, — azonban utazási költségek megtérítése nélkül. Csak jó bizonyítványokkal ellátott egyének ajánlatait valamint bizonyítványaik másolatát elfogadja.
G. NEIDLINGER, Kassán főtér 79. sz.

Tanuló.

Kellő iskolai képzettséggel ellátott fiú tanulóknak felfogadtatik Zavatzky Szilárd, divat s rőfős üzletében Eperjesen.

Lehrling

mit den nöthigen Vorkenntnissen versehen, findet Aufnahme in der Mode- und Schnittwaarenhandlung des Constant Zavatzky in Eperies.

WEIZEN

feine, abfallende, sowie brandige Sorten kauft in jedem Quantum die

Kaschauer Dampf-Weizen-Stärke- u. Kleber-Fabrik

von **Jon. Ungar & Sohn.**

Privat-Unterricht

in deutsch- und französischer Sprache für Kinder die weder schreiben noch lesen können, wie auch deren Unterricht in allen jenen Kenntnissen welche sie zur Aufnahme in die III-te Elementar-Classse befähigen.

Szlavinszky Camilla.

Kein Weizenbrand mehr.

Radikale Beizmethode gegen Weizenbrand, prämiirt und empfohlen von vielen Vereinen, und hervorragenden Oekonomen.

Zu beziehen in allen meinen Niederlagen der öst. ungar. Monarchie.

1 Paquet für 200 Liter Saamen 30 kr.
1 " " 100 " " 15 kr.

Auskunft ertheilt gratis und franco: Chemisches Laboratorium von NUMA DUPNY Wien IV. Windmühlgasse 35 zu beziehen in Eperies durch Sam. Linkesch Wittve und Daniel Oszwald.

1—4

Scharf F. János gyorsajtönyomása Kassán.

Mi alul
sitendő papí
közönséget r
a vállalat ter
nalozzuk:

1. Az ip
2. A rés
3. Az a
4. A r
5. Az al
6. Az a
7. A ré
8. Az a
9. Az
10. Mi
11. Az
12. Az

gyár föllállít
zés, — gyár
oszt. ért.
oszt. ért.
biztosittatik.
részvény van
vény pedig
csáttatik.
jesi népbank
évi szeptemb
nyek névérté
eperjesi néph
XXXVII t.
— az általa
vállal felelős
vezik az els
nyek száma
Eperjes

Jelenik Alr
— Benczúr
— Florián
Haitsch La
Glück Selig
Gyula. —
bert. — Li
gely. — I
Ágoston. —
János. — I
Rosenberg
Lajo

A tisztai
rül

E hó 15
ev. egyházer
gyűlésről a
Nagy érdeke
itt, de mind
esperességi
mindenikén s
Végre a ker
ügy, mint ez
nem, szebben
egyháznak k
háza és törvé
kélyek vanna
nem teste r
idegenekről r
kiirtania, ha
egész testet
hozta a tiszt